

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/235/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720202172
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1720202172.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, ul. Moyzesova č. 2, Pezinok, dieťa rodičov: matka - Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. č.XXX, zastúpená advokátkou: JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom AK Hlavná 44, Trnava, a otec - R. N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. Y. XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., IČO: 47 231 157, so sídlom AK Radlinského 51, Bratislava, o návrhu otca na úpravu styku a návrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.04.2021, č.k. 12P/186/2020-103, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výrokoch II., III., IV., V. a v závislom výroku VI. o trovách konania zrušuje a v rozsahu zrušenia sa vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu v rámci, ktorej má otec právo stretávať sa s maloletou R. Y., nar. XX.XX.XXXX každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatka 17.30 hod. do nedele do 17.30 hod., každý kalendárny rok v čase jarných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠ SR od stredy od 13.00 hod. do nedele do 17.30 hod., každý nepárny kalendárny rok v čase Veľkonočných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠ SR od stredy pred Veľkonočným štvrtkom od 17.30 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 17.30 hod., každý kalendárny rok v čase od 01.07. od 17.30 hod. do 15.07. do 17.30 hod. a v čase od 15.08. od 17.30 hod. do 31.08. do 17.30 hod, každý nepárny kalendárny rok v čase od 22.12. od 17.30 hod. do 25.12. do 17.30 hod. a v nasledujúcom párnom roku od 01.01. od 17.30 hod. do 06.01. do 17.30 hod., každý párný kalendárny rok v čase od 25.12. od 17.30 hod. do 02.01. nasledujúceho nepárneho kalendárneho roku do 17.30 hod., každý nepárny kalendárny rok v čase jesenných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠ SR od 17.30 hod. posledného dňa pred prázdninami do 17.30 hod. do posledného dňa prázdnin, každý párný kalendárny rok v čase polročných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠ SR od 17.30 hod. posledného dňa pred prázdninami do 17.30 hod. posledného dňa prázdnin, a to vždy tak, že v uvedené dni a hodiny si otec maloletú prevezme v mieste obvyklého pobytu matky a maloletej a v uvedené dni a hodiny vráti maloletú späť matke v mieste jej obvyklého pobytu so súčasným uložením povinnosti matke na styk s otcom maloletú riadne a včas pripraviť (výrok I.), zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú z doterajšej sumy 300 eur na sumu 480 eur mesačne, počnúc dňom 01.02.2021, ktorú sumu uložil otcovi zasielať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred a zročné výživné na maloletú za obdobie od 01.02.2021 do 31.03.2021 v sume 360 eur uložil otcovi uhradiť jednorázovo do 15.05.2021 k rukám matky (výroky II. a III.), vo zvyšku návrh matky zamietol (výrok IV.), vo výroku V. deklaroval zmenu rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 12P/50/2014-45 zo dňa 15.05.2014 v časti výšky výživného a úpravy styku otca s maloletou R. a napokon deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok VI.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 26 , § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „Zákon o rodine“), konštatujúc, že v danom konaní začatom po návrhu otca na úpravu styku s maloletou vo výroku I. schválil rodičovskú dohodu upravujúcu styk otca s maloletým dieťaťom. Pokiaľ ide o návrh matky uplatnený v písomnom vyjadrení sa k návrhu otca zo dňa 28.01.2021 na zvýšenie výživného zo sumy 300 eur mesačne na sumu 750 eur mesačne a tvorbu úspor zo sumy 300 eur mesačne na sumu 500 eur mesačne, s ktorým otec súhlasil len čo do zvýšenia bežného výživného na sumu 350 eur mesačne so súčasným ponechaním tvorby úspor vo výške 300 eur od 23.03.2021 (kedy matka návrh na zvýšenie výživného odôvodnila) konštatoval, že vykonaným dokazovaním zistil, že maloletá sa narodila mimo manželstva, otcovstvo bolo uznané na matrike súhlasným vyhlásením oboch rodičov, pričom rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.05.2014, č.k. 12P/50/2014-45 bola zverená do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej mesačne v sume 300 eur a 300 eur na tvorbu úspor a styk s maloletou nebol súčasťou rodičovskej dohody, nakoľko rodičia sa v tom čase na tejto otázke dokázali dohodnúť. Otec v čase poslednej úpravy výživného nezmenil svoj osobný stav, je slobodný, nepridali mu ďalšie vyživovacie povinnosti, zamestnaný je v tej istej spoločnosti Bayer spol. s.r.o., s mesačným netto príjmom v roku 2014 cca 3.800 eur, v súčasnosti otec dosahuje netto mesačný príjem za obdobie od januára 2020 do februára 2021 3.774,66 eur, je naďalej vlastníkom 4-izbového rodinného domu nezaťaženého hypotékou, v ktorom býva s partnerkou (majúcou jednu vyživovaciu povinnosť), otec uhrádza náklady na rodinný dom (elektrika 45,90 eur, plyn 37,40 eur, TV a internet 14,50 eur, poistenie nehnuteľnosti 15 eur, voda 6,70 eur, TV 14,58 eur), a partnerka nakupuje potraviny. Otec je ďalej vlastníkom 2-izbového bytu a garáže v Bratislave (zakúpeného pomocou už splatenej hypotéky z roku 2016 - 2017 vo výške 35.000,- eur), v ktorom otec býva, ak dlhšie pracuje (mesačné náklady má elektrika 11,76 eur, plyn 3,51 eur, domové spoločenstvo 72,73 eur, internet 20,92 eur) a od roku 2000 vlastníkom stavebného pozemku v obci U., okres Q. s rozlohou 11 árov. Súd zistil, že otec si plní vyživovaciu povinnosť (aj na tvorbu úspor), okrem výživného dcére zakupuje hodnotné veci, napr. X BOX do Q. Y. a aj domov v hodnote cca 250 eur za jeden, bicykel v 04/2020 za 320 eur a ošatenie, s dcérou sa stretáva pravidelne a má s ňou pekný vzťah, pričom návrh na úpravu styku otec podával z dôvodu, že matka podmieňovala stretávanie s dcérou absolvovaním sedení u mediátora, čo on absolvoval, dcéra rada s otcom trávi čas a pozitívne reagovala na rozšírenie styku. Matka od poslednej úpravy výživného nezmenila svoj osobný vzťah, je rozvedená, okrem maloletej R. má vyživovaciu povinnosť k t.č. plnoletej J. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorá sa narodila z mimomanželského vzťahu (táto aktuálne študuje v M. na vysokej škole, býva s matkou, od otca poberá výživné 220 eur), matka je zamestnaná ako profesionálny rodič CPDaR Bratislava, Röntgenová s priemerným mesačným netto príjmom 864,31 eur, poberá rodinné prídavky a daňový bonus na 2 deti, je vlastníčkou 2 garsónky v Bratislave, mesačný prenájom je 40 eur mesačne počas pandémie, predtým cca 130 eur, spolu s dcérou býva v rodinnom dome, ktorého vlastníkom je matka, jedná sa o rodinný dom, ktorý po rozvoze rodičia previedli na deti, matka finančne vyrovnala svoju sestru, vyplatila jej 30.000 eur z hypotéky z roku 2014, ktorú spláca v sume 231,57 eur, jedná sa o 2 podlažný rodinný dom, z ktorého spoločne s dcérou užíva vrchné poschodie, a v spodnej časti býva jej matka. Matka má náklady na bývanie v sume 218 eur (elektrika, plyn, voda, revízia, čistenie komína, poistenie domu a domácnosti). Maloletá R. je vo veku XX rokov, je žiačkou 4. ročníka základnej školy, je zdravá, navštevuje endokrinologičku - má skorú pubertu, neužíva žiadne lieky, nosí okuliare (posledná kúpa v 09/2020 cca 100 eur na ktorú otec neprispel), maloletá má viac výdavkov ako je oblečenie, strava, hygiena, má náklady na jazdenie a tábory, ktorých sa dožaduje (tábor s jazdením stojí 400 eur), matka sa snaží čo najviac chodiť s maloletou aj na výlety, rozvíja zážitkovú činnosť.

3. Súd prvej inštancie vyhodnotil návrh matky na zvýšenie výživného ako čiastočne dôvodný a zvýšil vyživovaciu povinnosť otca zo sumy 300 eur mesačne na sumu 480 eur, počnúc dňom 01.02.2021 súčasne pripomínajúc účastníkom konania, že pokiaľ by v rámci konania o úpravy výkonu rodičovských práv a povinnosti voči maloletému dieťaťu zistil, že nastali zmenené podmienky na strane maloletých detí, prípadne rodičov, súd môže ex offo začať konanie o úprave výšky výživného. V tomto konkrétnom prípade to urobila matka svojim podaním zo dňa 28.01.2021, keď pri určovaní výšky výživného zohľadnil vek maloletej, jej odôvodnené potreby, školské mimoškolské aktivity, dĺžku obdobia po ktorú výživné nebolo upravované a príjem oboch rodičov. Mal za preukázané, že príjem matky je mesačne netto 863 eur, matka má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, ktorá študuje na VŠ a zo svojho príjmu uhrádza hypotekárny úver, otec nemá ďalšie vyživovacie povinnosti, jeho priemerný mesačný netto

príjem je v sume 3.774,66 eur, nehnuteľnosti, ktoré vlastní, nie sú zaťažené hypotekárnymi úvermi, žije v spoločnej domácnosti s partnerkou, ktorá je riadne zamestnaná, má vlastný príjem a maloleté dieťa v striedavej osobnej starostlivosti, ktoré striedavo žije spolu s otcom maloletej. Otec nenamietal, že odôvodnené potreby dcéry sa za posledných 7 rokov zvýšili, a ním navrhovaná výška navýšenia výživného 50 eur by predstavovala 7,14 eur navýšenie ročne, čo nepokrýva ani infláciu. Súd prvej inštancie navýšil výživné o sumu 180 eur, čo predstavuje ročné navýšenie o 25,71 eur, a poukázal na z hľadiska celospoločenského významu dôležitosť práce, ktorú matka vykonáva ako profesionálny rodič. V odôvodnení rozhodnutia pozitívne hodnotil aktívny záujem otca o dcéru, ktorý nad rámec výživného zakupuje dcére darčeky, a s ktorou trávia spolu dovolenky a prázdniny. Uviedol však, že tieto materiálne plnenia sú plne na rozhodnutí otca, pokiaľ darčeky nebude maloletej poskytovať bude to na jeho rozhodnutí, avšak matka musí mať dostatok finančných prostriedkov na každodenné zabezpečovanie vitálnych funkcií maloletej, a pri jej príjme sú finančné možnosti matky obmedzené napr. aj na to, aby maloletej zakupovala kvalitnejšie a hodnotnejšie oblečenie podľa predstáv otca. Keďže za obdobie od 01.02.2021 do 31.03.2021 vzniklo otcovi zročné výživné na maloletú v sume 360 eur (2 mesiace x 180 eur = 360eur), túto sumu s poukazom na výšku zročného výživného, príjem otca, prednostný a spotrebný charakter výživného, uložil otcovi uhradiť jednorazovo do 15.05.2021.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“).

5. Proti výrokom II. a III. rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že ho zaviazže na výživné z pôvodnej sumy 300 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, počnúc 23.03.2021 k rukám matky maloletej, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podanie odôvodnil § 365 ods. 1 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z.. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) tým, že neboli splnené procesné podmienky, § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p., že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, § 365 ods. 1 písm. g) C.s.p., že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazujúc na § 23, § 25 C.m.p. uviedol, že nie je možné dedukovať, že by konanie o zvýšení výživného pre maloletú začalo už v januári a bolo možné z tohto dôvodu priznať zvýšenie výživného pre maloletú už od 01.02.2021. Podľa názoru otca súdom určené výživné je neprimerane vysoké, pričom neodráža výšku odôvodnených potrieb maloletej, ako ani pomery na strane matky maloletej. Matka v priebehu celého konania pred prvoinštančným súdom nepreukázala, že by odôvodnené náklady maloletej vyžadovali zvýšiť výživné na uvedenú sumu, pričom s ohľadom na životný štandard, ktorý matka maloletej nadstavuje, nie je na potreby maloletej spotrebované ani pôvodné výživné vo výške 300 eur. Otec uviedol, že základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa, pričom matkou predložené náklady na maloletú neodôvodňujú určenie vyživovacej povinnosti otca k maloletej vo výške 480 eur mesačne s prihliadnutím na skutočnosť, že otec maloletej vytvára úspory sumou 300 eur mesačne, čím sa maloletá rovnako podieľa na životnej úrovni otca, t.j. výživné spolu predstavuje sumu 780 eur. Výživné pre dieťa bolo už v jej útlom veku nastavené nadštandardne a zohľadňovalo v danom čase príjem matky v sume 441,32 eur netto spolu s príjmom z prenájmu garsónky v sume 130 eur mesačne. Momentálne matka dosahuje príjem 864,31 eur a jej plnoletá dcéra od svojho otca poberá výživné vo výške 220 eur, čo súd v rozhodnutí opomenul. Matka je výlučnou vlastníčkou dvojgarsónky v Bratislave, ktorú prenajíma za sumu 40 eur, mimo obdobia spojeného s ochorením COVID-19 vo výške 130 eur. Uvedenou výškou nájomného (ktorá sa od poslednej úpravy práv a povinností k maloletej v roku 2014 nezvýšila, ale naopak znížila) sa matka maloletej bezdôvodne vzdáva príjmu, nakoľko prenájom dvojgarsónky v U. v mestskej časti R. sa pohybuje v rozmedzí 400 - 540 eur a na ťarchu otca nemôže byť, že matka sa dobrovoľne vzdáva príjmu, pričom by sa malo vychádzať z predpokladaného príjmu, ktorý je matka maloletej schopná prenájomom dvojgarsónky dosiahnuť. Súd prvej inštancie nezohľadnil rozsah styku otca s maloletou, ktorý je podstatne širší než bežný styk, kedy otec maloletej poskytuje plnenia nad rozsah výživného v podobe starostlivosti, jedla,

bývania a pod. Taktiež konajúci súd nezohľadnil skutočnosť, že otec maloletej sa podieľa na životnej úrovni maloletej aj materiálnymi plneniami vo vyššej hodnote nad rozsah výživného, či zabezpečením dovoleniek a rôznych výletov. Maloletá neužíva žiadne lieky, nemá zdravotné komplikácie, ktoré by vyžadovali zvýšené náklady, venuje sa záľubám, o ktorých otec maloletej má záujem, ktoré však pokryje navrhované výživné vo výške 350 eur mesačne. Zmena pomerov nastala len vo veku maloletej, oproti poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nevznikli maloletej zvýšené náklady na lekársku starostlivosť, ako ani náklady na súkromné štúdium, ako ani na štúdium v zahraničí. Zmena pomerov nastala na strane matky v podobe zvýšeného príjmu o 422,99 eur, čím sa životná úroveň matky oproti poslednej úprave zlepšila. Matka na pojednávaní konanom dňa 08.04.2021 uviedla, že je podielovou spoluvlastníčkou spoluvlastníckeho podielu 1/2 rodinného domu, v ktorom spolu s maloletou bývajú, pričom za účelom vyplatenia sestry spláca hypotekárny úver vo výške 30.000 eur, pričom po nahliadnutí do LV č. XXXX pre katastrálne územie: D., obec: D., okres: R. vyplýva, že matka nie je zapísaná ako podielová spoluvlastníčka. S touto skutočnosťou sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal, resp. nevysporiadal sa z akého dôvodu plní matka maloletej hypotekárny úver, ktorý je zabezpečený záložným právom na nehnuteľnosť, ktorej nie je vlastníkom, a ktorého plnenie súčasne zohľadnil v nákladoch matky maloletej pri určení výšky výživného. Otec v odvolaní napokon poukázal na to, že súd prvej inštancie prijaté rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, pričom v odôvodnení rozhodnutia sa vyskytujú rozpory s priebehom konania, kde okrem vyššie uvedeného súd v bode 44 odôvodnenia napadnutého rozsudku uvádza, že vzhľadom k tomu, že rodičia nedokázali dospieť k dohode o úprave styku, rozhodol konajúci súd autoritatívne, napriek tomu, že v I. výroku rozsudku schvaľuje rodičovskú dohodu ohľadom styku otca s maloletou.

6. Matka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. ako vecne a právne správne potvrdiť. Mala za to, že rozsudok je riadne odôvodnený, súd v ňom rozhodol po riadne vykonanom dokazovaní a správne a citlivo vyhodnotil druh práce vykonávaný matkou. Otec sa síce zaoberá vlastníctvom rodinného domu matkou v 1, ktorý matka spolu s dcérou trvale obýva a ktorý je spolu s pozemkovými nehnuteľnosťami založený v prospech banky, opomína však, že sám je vlastníkom viacerých nehnuteľností bez úverového viazania, pričom takýto majetok výrazne ovplyvňuje schopnosť otca platiť výživné. Určené výživné 480 eur a sporenie 300 eur predstavuje 20,5 % priemerného príjmu otca. V konaní otec výdavok na voľnočasové aktivity maloletej pripustil minimálne čo do sumy 76,50 eur mesačne, ktorý je v praxi vyšší, keďže maloletá chodí do detských táborov, na jazdecký krúžok, a má zvýšené výdavky aj v súvislosti s návštevou ZUŠ. Maloletá rada lyžuje s čím súvisia náklady na jej výstroj. Otec sa dožaduje, aby mala maloletá kvalitné softshellové odevy, v zime spodné prádlo s polypropylénom, modalom, merinom, softshellové trekové topánky, ktoré sú finančne nákladné. Matka uviedla, že k výdavkom sa kompletne vyjadрила v podaní z 23.03.2021, a poukazuje na § 24 C.s.p. považovala námietky otca, týkajúce sa momentu začatia konania za nesprávne. Vo vyjadrení napokon uviedla, že otec jej do 15.05.2021 plnil zročné výživné v sume 360 eur.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení sa k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť, nakoľko je v záujme maloletého dieťaťa.

8. V následnom písomnom vyjadrení otec vyjadril nesúhlas s návrhom kolízneho opatrovníka poukazujúc na to, že konajúci súd prihliadal len na jeho majetkové pomery, pričom nevzal do úvahy dôvodné náklady maloletej, ako ani skutočnosť, že otcom poskytované výživné s ohľadom na matkou prezentované potreby maloletej nie je absolútne spotrebovávané a je neprimerane vysoké, pričom otec okrem výživného zasielaného k rukám matky, vytvára maloletej úspory v sume vo výške 300 eur každý mesiac, a poskytuje maloletej plnenia nad rozsah výživného. K vyjadreniam matky konštatoval, že táto sa snaží odvrátiť pozornosť od svojho príjmu, majetkových pomerov, svojich možností a schopností, ktoré riadne ani nezdokladovala. Pri určení vyživovacej povinnosti povinného rodiča nie je možné vychádzať len z výšky jeho príjmu, ako sa snaží matka prezentovať, ale výšku tejto vyživovacej povinnosti ovplyvňuje viacero faktorov, o.i. odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj pomery na strane druhého rodiča, nakoľko aj rodič, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti má vyživovaciu povinnosť voči tomuto dieťaťu, a preto pri určení takejto vyživovacej povinnosti je potrebné komplexne posúdiť celú škálu. Pokiaľ matka uvádza, že hypotetický príjem z prenájmu dvojgársónky nemení nič

na závere konajúceho súdu ohľadom určeného výživného, naposledy určené výživné vo výške 300 eur bolo pre 4 ročné dieťa už v danej dobe nadštandardné, avšak zohľadňovalo skutočnosť, že v danej dobe bol príjem matky vo výške 441,32 eur. Avšak momentálne sa zmenili nielen pomery na strane maloletej vo veku, ale aj pomery na strane matky, a to vyšší príjem, pričom okrem tohto sa sama matka bezdôvodne vzdáva príjmu z prenájmu dvojgársónky. Uvedeným otec netvrdil, že sa mení skutočnosť, že je povinný prispievať na výživu maloletej, avšak tvrdil, že na životnom štandarde maloletej sa je s ohľadom na tieto skutočnosti povinná podieľať v určitom rozsahu aj matka, pričom do jej majetkových pomerov mal konajúci súd zohľadniť aj potencionálny príjem z prenájmu dvojgársónky, ktorého sa vzdala. Tvrdenia matky o nie nadštandardnom styku s maloletou uviedol, že má záujem podieľať sa osobnou starostlivosťou o maloletú častejšie a z tohto dôvodu žiadal o určenie styku aj počas prázdnin a sviatkov, čo je rovnako potrebné pri určení výšky výživného zohľadniť. Matka nepochopila správne význam otcovej argumentácie týkajúcej sa rodinného domu v D., vzťahujúci sa k pomerom matky a jej nákladom vynakladaným na hypotekárny úver, ktorý je zabezpečený záložným právom na uvedenú nehnuteľnosť. Poukázanie na vynaložené plnenia nad rozsah výživného nebolo ponížením matky, ale poukázaním na skutočnosť, že jeho vyživovacia povinnosť k maloletej nie je striktno len v medziach súdom určeného výživného, keď poskytuje maloletej plnenia aj nad rozsah výživného, či už v podobe dovolení, kúpy bicykla alebo oblečenia, čím sa maloletá taktiež podieľa na jeho životnej úrovni. S tvrdeniami matky ohľadom určenia procesného úkonu, ktorým bolo začaté konanie o zvýšenie výživného otec nesúhlasil konštatujúc, že matka vo svojom podaní zo dňa 28.01.2021 neuviedla určito, úplne a zrozumiteľne, čoho sa domáha a rovnako jej podanie zo dňa 28.01.2021 (ktoré konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku považuje za návrh matky maloletej na zvýšenie výživného) bolo zmätočné, pričom matka maloletej svoje podanie označila ako dispozičný návrh. Platná právna úprava pritom nespája účinky začatia konania s podaním, ktoré samotná strana konania označila ako dispozičné, ktoré neobsahuje konkrétny návrh, resp. petit podľa ustanovenia § 25 C.m.p., ale dokonca zo samotného názvu.

9. Matka v ostatnom písomnom podaní z 27.09.2021 doložila pokladničné bloky, potvrdenia, faktúry a objednávky za oblečenie, spotrebné veci, zariadenie izby, tábor, atrakcie, ktorými preukazovala reálne vynaložené finančné prostriedky na výdavky maloletej. Uviedla, že dovolenka v lete stála 160 eur, rekonštrukcia detskej izby a úložných priestorov pre dieťa 930 eur, maliarske práce 200 eur, maloletá má dvoch kocúrikov s nákladmi minimálne 55 eur mesačne. Matka ďalej uviedla, že otec si neuvedomuje rozsah a druh nákladov, ktoré je nutné vynakladať na dieťa.

10. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 C.m.p., keď v posudzovanej veci nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podaného otcom, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, 385 ods. 1 C.s.p.. Konštatuje, že otec v podanom odvolaní napadol dôvodmi výlučne výroky II. a III. rozhodnutia, v ktorých súd prvej inštancie autoritatívnym rozhodnutím zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú z doterajšej sumy 300 eur na sumu 480 eur mesačne, počnúc dňom 01.02.2021, ktorú sumu uložil otcovi zasílať k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, a zročné výživné na maloletú za obdobie od 01.02.2021 do 31.03.2021 v sume 360 eur uložil otcovi uhradiť jednorázovo do 15.05.2021 k rukám matky. S poukazom na neviazanosť rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu všetky výroky vzťahujúce sa k návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, t.j. výroky II., II., IV. a výrok V. rozhodnutia.

11. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Odvolací súd konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

13. V posudzovanej veci je predmetom odvolacieho prieskumu rozhodnutie súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k návrhu matky zo dňa 28.01.2021, doplneného podaním zo dňa 23.03.2021, ktorým, matka navrhla počnúc dňom 01.02.2021 zvýšiť výživné na maloletú zo sumy 300 eur mesačne na sumu 750 eur mesačne a zvýšiť príspevok otca na tvorbu úspor maloletej zo sumy 300 eur mesačne na sumu 500 eur mesačne poukazujúc na zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa, spočívajúcich v zvýšení nákladov vynakladaných matkou na potreby maloletého dieťaťa. V priebehu pojednávania nariadeného na deň 08.04.2021 matka uviedla, že navrhuje zvýšiť výživné na sumu 500 eur mesačne a sporenie ponechať na sume 300 eur mesačne. Aj keď z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 08.04.2021 nevyplýva, že by súd prvej inštancie procesne reagoval na tento dispozitívny úkon matky (§ 28 C.m.p.), z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je možné vyvodiť, že v prijatom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodol o návrhu matky v podobe, v akej ho matka predniesla na ostatnom pojednávaní súdu (viď konštatácia súdu v ods. 45 odôvodnenia o „zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného v časti v sume 20 eur“, nezaobranie sa návrhom matky o zvýšenie výživného určeného na tvorbu úspor v odôvodnení).

14. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok sp.zn. 12P/50/2014 vyplýva, že o úprave práv a povinností rodičov k maloletej naposledy rozhodoval Okresný súd Pezinok rozsudkom zo dňa 15.05.2014, č.k. 12P/50/2014-45 (právoplatným dňa 04.06.2014) tak, že schválil rodičovskú dohodu, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok sú oprávnení obaja rodičia, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 300 eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 300 eur mesačne, na vinkulovaný účet maloletej, ktorý súd zároveň uložil v určenej lehote zriadiť v prospech maloletej matke. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že v danom čase bol otec slobodný bez ďalšej vyživovacej povinnosti, v pozícii manažéra farmaceutickej firmy BAYER s.r.o. dosahoval príjem 3.865,72 eur mesačne netto, bol vlastníkom 4-izb. rodinného domu, v ktorom býval, 1-izbového bytu v Y. s príjmom 150 eur mesačne za prenájom, a stavebného pozemku v obci U.. Matka mala v ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dcére J., nar. XX.XX.XXXX, na ktorú jej otec platil výživné v sume 140 eur mesačne, matka pracovala ako zdravotná sestra a administratívny pracovník v MRI s.r.o. Trnava s príjmom 441,32 eur mesačne netto, bola vlastníčkou dvojgarsónky v Bratislave (z ktorej prenájmu mala príjem 130 eur mesačne), bývala s oboma deťmi v rodinnom dome vo vlastníctve svojej matky. Maloletá R. mala v danom čase 3,5 roka, navštevovala materskú škôlku s nákladmi 14 eur mesačne, stravovanie 24 eur, anglický krúžok mesačne 40 eur a 76 eur ročné zápisné, absolvovala plavecký a lyžiarsky kurz, jej náklady matka v danom čase udávala v sume 300-400 eur mesačne.

15. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. K námietke otca o tom, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil rozhodnutie v takom rozsahu, ako zakotvuje právna úprava a z tohto dôvodu je rozhodnutie arbitrárne poznamenáva, že túto námietku je nutné podriaďovať pod ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., podľa ktorého je odvolanie prípustné proti každému rozhodnutiu súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v citovanom ustanovení sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci účastníkovi konania (procesnej strane), aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

17. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo

nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012), vrátane práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Veľký senát občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp.zn. 1 VCdo 2/2017 uviedol, že pojem „procesný postup“ súdu treba takto vykladať aj za účinnosti C.s.p..

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, resp. účastníkov konania (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C.s.p., pričom rozhodnutie nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument použitý v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o uplatnenej žalobe (návrhu). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07). V tejto súvislosti treba upozorniť, že na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 3. decembra 2015 bolo prijaté stanovisko, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu,

môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“.

19. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie v ňom v ods. 1 - 4 uviedol, čoho sa návrhom na úpravu styku domáhal otec a akými skutočnosťami ho odôvodnil, čoho sa domáhala matka v priebehu konania v súvislosti so zvýšením výživného, ako sa rodičia a kolízny opatrovník vyjadrovali k uplatneným návrhom, v ods. 5 - 30 uviedol skutkové zistenia týkajúce sa pomerov rodičov vyplývajúce z pripojeného spisu Okresného súdu Pezinok sp.zn. 12P/50/2014 a týkajúce sa aktuálnych majetkových, osobných a finančných pomerov rodičov, bez ďalšieho konštatoval priemerné mesačné výdavky na maloletú v sume 700 - 800 eur mesačne, následne citoval právne predpisy vzťahujúce sa na posudzovaný prípad a rozhodnutie v otázke zvýšenia výšky výživného od 01.02.2021 zo sumy 300 eur na sumu 480 eur mesačne odôvodnil jednak splnením podmienky existencie návrhu zo strany matky dňom 01.02.2021, plynutím času od posledného súdneho rozhodnutia, pomermi matky, ktorá má ďalšiu vyživovaciu povinnosť a spláca hypotekárny úver mesačnou sumou, charakterom práce vykonávanej matkou poukazujúc len na všeobecne formulované zákonné kritériá, na ktoré je súd povinný prihliadať pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti.

20. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

21. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

22. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

23. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

24. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

26. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

27. Odvolací súd ako prvoradé zdôrazňuje, že z ust. § 121 C.m.p. vyplýva, že rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného. Zmena pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je základnou a prvoradou skutočnosťou relevantnou pre posúdenie opodstatnenosti nároku osoby, dožadujúcej sa návrhom zvýšenia (resp. aj zníženia) výživného. Za zmenu pomerov v zmysle ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine treba považovať podstatnú zmenu pomerov, či už na strane dieťaťa, alebo rodičov, na ktorých je odkázané výživou. Pri rozhodovaní o zmene výživného preto musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri posudzovaní zmenených pomerov je treba prihliadať ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena pomerov, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výrazným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov, ktorá dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia.

28. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že otcom uvedené odvolacie námietky sú práve v nadväznosti na stručné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k výrokom vzťahujúcich sa k návrhu matky na zvýšenie výživného naplnené. Vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie totiž nemožno ustáliť (vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia), či vôbec a s akým výsledkom v súlade s ustanovením § 78 Zákona o rodine súd vyhodnocoval majetkové a zárobkové pomery na strane oboch rodičov, a i rozsah odôvodnených potrieb na strane dieťaťa limitovaných, o.i. aj výškou životnej úrovne povinného rodiča, či tieto dôsledne porovnal so stavom existujúcim v čase rozhodnutia súdu, ktorý naposledy rozhodoval v otázke vyživovacej povinnosti otca na maloletú, vo vzťahu k príjmom a majetkovým pomeroch oboch rodičov súd v rozhodnutí dostatočne nevyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a ani nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci, v čoho dôsledku nie je možné odvolacie námietky otca vo vzťahu k prijatým skutkovým záverom a ich právnenému posúdeniu ani vyhodnotiť.

29. Aj keď v posudzovanom prípade bolo, už len s prihliadnutím na odstup takmer siedmich rokov od posledného rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti otca, možné súdom prvej inštancie v čase rozhodovania oprávnene konštatovať podstatnú zmenu pomerov na strane maloletej, odôvodnenú vekom, rozsahom a aj skladbou odôvodnených potrieb dieťaťa neznamená to, že pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca, mohol súd plne rezignovať na dôsledné ustálenie rozsahu odôvodnených potrieb dieťaťa vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, ktoré majú

predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby odôvodnené potreby dieťaťa boli jednoznačne určiteľné, tieto musia vychádzať zo základných potrieb (bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace o školskou dochádzkou a pod.), a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, tiež aj so zohľadnením nákladov na voľnočasové aktivity. Následne musí tieto posudzovať vo vzťahu k zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov (so súčasným porovnaním ich pomerov existujúcich v čase posledného rozhodnutia súdu) so zohľadnením práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov a až napokon pristúpiť k určeniu miery, ktorou sa na odôvodnených nákladoch dieťaťa bude podieľať každý z rodičov (pri zohľadnení ich zárobkových schopností, majetkových pomerov, životnej úrovne, počtu iných vyživovacích povinností a ich výšky, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa v závislosti od veku dieťaťa, rozsahu styku, plnenia rodiča nad rámec určeného výživného a pod.). Pokiaľ sa v posudzovanej veci v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie týmito podstatnými skutočnosťami nezaoberal, nevyhodnocoval ich a rozhodnutie odôvodnil len stručnou konštatáciou, že priemerné mesačné výdavky na maloletú sú 700 - 800 eur mesačne (ods. 22 rozhodnutia), pričom odôvodnenie neobsahuje vysvetlenie dôvodov pre akceptáciu celkových nákladov uvedených matkou na ostatnom pojednávaní dňa 08.04.2021, odoprel účastníkom konania možnosť skutkovo a právne argumentovať proti záverom prijatým v napadnutom rozhodnutí. Súd prvej inštancie takto postupoval i napriek tomu, že matka maloletej v podaniach z 28.01.2021 a z 23.03.2021 opakovane vyčíslavala náklady dieťaťa po jednotlivých položkách, z ktorých časť nákladov (najmä bývanie) preukazovala doloženými listinnými dôkazmi, ktorých rozsah otec v priebehu konania namietal s poukazom na spotrebný charakter výživného, na dostatočné a riadne nepreukázanie nákladov dieťaťa matkou, na jeho finančné plnenia nad rámec určeného výživného a i na to, že podieľanie sa dieťaťa na výške jeho životnej úrovne je premietnuté aj do jeho povinnosti platiť maloletej výživné určené na tvorbu úspor (vo výške 300 eur mesačne).

30. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane oboch rodičov, v prejednávanej veci súd prvej inštancie napriek § 35 C.m.p. (podľa ktorého je povinný zistiť skutočný stav veci, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotnoprávnemu rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov a činnosť súdu musí smerovať k posúdeniu podmienok, ktoré sú rozhodujúcimi pre rozhodnutie o zmene výšky vyživovacej povinnosti otca) majetkové a zárobkové pomery existujúce na strane oboch rodičov v čase posledného súdneho rozhodnutia o výživnom a v čase ostatného rozhodovania, v kontexte návrhu matky vôbec neposudzoval a nezaoberal sa nimi. V tejto súvislosti je mu treba dať do pozornosti, že k určeniu výšky tzv. bežného výživného a výživného určeného na tvorbu úspor došlo na základe rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.05.2014, č.k. 12P/50/2014-45, pričom porovnaním vtedajších pomerov na strane rodičov (podrobne uvedených v ods. 14 tohto rozhodnutia) s ich aktuálnymi pomermi vyplýva, že k zmene pomerov došlo na strane otca nadobudnutím vlastníctva 2-izbového bytu a garáže v U. (zakúpeného pomocou už splatenej hypotéky z roku 2016 - 2017 vo výške 35.000 eur, a z prostriedkov získaných z odpredaja 2-izb. bytu v Y., ktorý otec v čase posledného súdneho rozhodnutia vlastnil). Zmena pomerov nastala na strane matky takmer násobným zvýšením jej príjmu dosahovaným v pracovnom pomere, na strane druhej existenciou záväzku z hypotekárneho úveru, ktorý si mala zobrat' v „súvislosti s vyplácaním sestry z rodičovského domu“, vo vzťahu ku ktorému súd plne rezignoval na preskúmanie tohto záväzku v intenciách jeho možného zahrnutia do akceptovateľných nákladov matky, a to v kontexte námietok otca uvedených v jeho podaní z 01.04.2021 z ktorých vyplýva, že matka nie je vlastníkom tohto rodinného domu. Súd prvej inštancie plne rezignoval a nevysporiadal sa s tým, že obaja rodičia vlastnia nehnuteľnosti v U., v ktorých trvale nebyvajú, a to z hľadiska príjmu, ktorí obaja rodičia môžu z jeho prenájmu reálne získať.

31. Za daného stavu je odvolací súd nútený konštatovať, že prijaté závery súdu prvej inštancie, vzťahujúce sa k návrhu matky na zvýšenie výživného, sú bez skutkového a právneho zohľadnenia všetkých skutočností, majúcich podstatný význam pre rozhodovanie o zmene výšky výživného podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, skutkovo a právne neudržateľné.

32. V nadväznosti na uvedené považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a IV. za nepreskúmateľný, nespĺňajúci zákonné náležitosti predpísané v § 220 ods. 2 C.s.p., nakoľko v ňom absentujú všetky dôvody, na ktorých konajúci súd svoje rozhodnutie založil, majúce pritom podstatný význam pre jeho skutkové a právne posúdenie, podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. ho v týchto výrokoch, vo výroku V. deklarujúceho zmenu posledného súdneho rozhodnutia (v ktorom

súd prvej inštancie nesprávne deklaroval zmenu pôvodného rozsudku aj v časti styku, ktorý nebol v pôvodnom rozhodnutí ani upravovaný), a v závislom výroku VI. o trovách konania zrušil, a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Úlohou prvoinstančného súdu bude pri ďalšom prejednaní veci posúdiť a ustáliť otázky naznačené odvolacím súdom v predchádzajúcej časti rozhodnutia (vrátane realizácie procesne prípustného postupu súdu reagujúceho na zmenu návrhu matky predneseného v priebehu pojednávania dňa 08.04.2021), po doplnení dokazovania potrebného na zistenie skutočného stavu veci (§ 35 C.m.p.) opätovne o návrhu matky na zvýšenie výživného otca k maloletému dieťaťu rozhodnúť a odôvodniť rozhodnutie tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t.zn. v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posudzovaní návrhu, riadne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov konania týkajúce sa zákonných podmienok posudzovaných vo vzťahu k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca, t.j. existencie podstatnej zmeny pomerov pri porovnaní s pomermi existujúcimi v čase posledného rozhodnutia súdu, majetkových a finančných pomerov na strane oboch rodičov a aj ustáleného rozsahu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a ich výšky pri zohľadnení ich prípadných ďalších podstatných zmien, v rozhodnutí uvedie, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich právne a skutkovo vyhodnotil, a dôvod prípadného nevykonania účastníkmi navrhnutého dokazovania.

33. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

34. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).